

Въ една година всичката влашка земя са освободи отъ Турцытъ и въ всичкытъ градища влашкый орелъ бѣше замѣнилъ полумѣсеца. Най-добрытъ пашы на Портата не можакъ да са противятъ на народа, който са бѣше подигналъ за своята свобода. На гласа на Михаила Власытъ оставихъ гжытытъ джбравы, дѣто намирахъ прибѣжище въ злочестытъ години, и са заловихъ да подновяватъ селата и градоветъ си. На Турцытъ не бѣше по сърдцето това съживяване на Влашко; тѣмъ не са щѣше да напуенжтъ тѣзь добра и богата земя прѣди да испытжтъ всичкытъ срѣдства за покориеніе ѝ.

Ако бѣше ималъ по-добра отхрана и ако бѣ закрѣпилъ властыта си надъ Влашко, Михаилъ бы направилъ твърдѣ много за тѣзь земя.

Неговата сила можаше да бѣде пагубна за Турцытъ, ако при тѣзь сила имаше повече патриотизмъ. Той съедини подъ властыта си и Молдавія, и тайно са споразумѣваше съ Портата да го припознае за царь на Польша и на Унгарія. Смъртыта му прѣсѣче плановѣтъ. Той паднж отъ ржцѣтъ на убійцы въ туй врѣме, когато въ Влашко са започенахъ междуособны боеве.

По примѣра на своитѣ прѣдшественници Мухамедъ отвори бой съ Австрія и покори Ерлау. Австрійцытъ и Сигизмундъ-Баторій дойдохъ на помощъ на града, нѣ вече бѣше кѣсно. Въ тозь бой при Керестецъ съюзницытъ прѣтърпѣхъ поражение и увеличихъ тържеството на Турцытъ. Голѣмы излишества са извършихъ въ тѣзь война; Австрійцытъ не оставахъ по-долни въ варварщината отъ Турцытъ.

Пріятелскытъ държавы проводихъ своитѣ честитенія за тѣзи сполуки на Султана и стегнахъ пріятелството. Френскыйтъ царь Генрихъ IV получи новы увѣренія въ пріятелството на Султана. Той имаше таквозъ вліянье при Дивана, щото сполучи да въспре тиратството на Барберійцытъ по Срѣдиземно-Море само съ просты договоры съ Султана.

Туй споразумѣніе на двѣтъ държавы не са прѣкъса съсъ смъртыта на Мухамеда, който са удари отъ чумата и